

[Jens Thomsen.]

en Sag er kommet saa vidt som denne nu, er det en Tilfredsstillelse at faa en Retsafgørelse i Stedet for stadig væk at være overladt til Bladenes Mistænkeliggørelse.

Oluf Pedersen: I den første Del af sin Tale udtalte det ærede Medlem en Beklagelse over den her foreliggende Sag; det er dette, der giver mig Anledning til et Par Ord. Naar det drejer sig om en Udtalelse her i Salen eller Rejsning af en Sag af offentlig Interesse, hvor det juridiske Bevis maaske ikke altid kan være i Orden, er det naturligt, at Tinget overvejer, hvilken Stilling det skal tage til Rejsning af Sag fra Politiets Side. Men naar det drejer sig om en Sag mod et Medlem af Rigsdagen, en Sag, som er helt uden Forbindelse med hans Rigsdagsvirksomhed, maa Medlemmerne være stillet ganske som andre. Rigsdagen har ikke, mener jeg, moralsk Ret til at beskytte sine Medlemmer mod Retsforfølgelse i saadanne Sager, selv om Sagen ikke er stor. Denne Sag er rejst af Priskontrolraadet og maa derfor føres til Paatale; Dommen afhænger af Domstolene, og en Frikendelse maa være i det ærede Medlems Interesse. Jeg synes ikke, det ærede Medlem har allerringeste Grund til at beklage sig over Rigsdagens Stilling.

Svend E. Johansen: Et af de demokratiske Grundprincipper er jo Lighed for Loven, alle Borgere her i Landet skal stilles ens for Loven og ens over for Domstolene og skal kunne drages til Ansvar for deres Handlinger. Ud fra dette demokratiske Grundprincip er jeg ganske enig med den ærede Ordfører for Udvalget i, at der i det foreliggende Tilfælde ingen Betænkelighed kan være ved at følge Rigsadvokatens Anmodning om Ophævelse af Immuniteten for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Vedkommende. Jeg maa oven i Købet synes, at det er ganske rart i denne Sag at se, at Rigsadvokaten og Anklagemyndigheden udviser Nidkærlighed over for Princippet om Lighed for Loven. Det var noget ejendommeligt at se, at Rigsadvokaten i „Berlingske Aftenavis“ for den 1. December 1942 i et Interview udtalte, at det kun drejer sig om en ubety-

delig Sag, for naar man ser paa, hvorledes Dagspressen slog selve Anmodningen om Ophævelse af Immuniteten op, maatte, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ogsaa har berørt heroppefra, den Opfattelse uvilkaarligt danne sig hos almindelige Avislæsere, at her var Tale om en meget grov Overtrædelse af Samfundets Love. Det var derfor beroligende at se, at Rigsadvokaten i dette Interview slog fast, at det var kun en ubetydelig Sag, det drejede sig om. Det var ganske morsomt, at den ærede Ordfører betonedede det samme, paa en ganske vist juridisk forsigtig Maade; han sagde, at om Sagen var af stor eller liden Betydning, var for saa vidt ligegyldigt for Rigsdagens Medlemmer, som det kun var Princippet, der skulde tages Hensyn til. Om Grundprincippet er vi altsaa, som jeg allerede har nævnt, for saa vidt enige.

Saa kommer jeg tilbage til Spørgsmaalet om den ret opsigtsvækkende Behandling, Sagen har faaet i Dagspressen i Overskrifter og i Underrubrikker. Naar jeg sammenholder det Spørgsmaal, der er rejst her, Ophævelse af Immuniteten for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Vedkommende — og mine Udtalelser nu gælder for saa vidt ogsaa den næste Sag paa Dagsordenen, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Immunitets Ophævelse —, med visse Begivenheder i de senere Aars politiske Diskussioner om Retspleje, Retsbevidsthed og Retssystem, saa forekommer det mig, at den Lighed for Loven, som var Udgangspunktet for mit Indlæg, som var Grundlaget for Udvalgets ærede Ordfører, som vel sagtens ogsaa er Grundlaget for Rigsdagens endelige Vurdering, naar Afstemning skal foretages, maaske trods alt alligevel er saa som saa, og at Princippet i Praksis ikke staar helt saa blankt og smukt, som man skulde formode med den principielle Stilling, vi alle indtager til det.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at et æret Medlem af dette høje Ting, der i sin Egenskab af Revisor i et stort Foretagende er blevet overbevist om grov Uagtsomhed i sin Virksomhed, vedtog en Bøde paa Anklagemyndighedens Foranledning paa 600 Kr. inden Retten, som det hedder; det vil sige uden Offentlighed, og det vil sige uden at Anklagemyndigheden